

сан אלוף אגוזי, משה

משה, בן יהודית וברוך, נולד ביום ד' בניסן תרפ"ח (25.3.1928) בחדרה ולמד בבית הספר היסודי בחדרה ובבית הספר התיכון בקיבוץ מזור והשלים את לימודיו בטכניון בחיפה. הוא היה תלמיד טוב שידע למזג את הלימודים עם פעילותו בתחום ההגשה וההדרכה. היה חבר בתנועת "השומר הצעיר" וברבות הימים הדריך בKEN בקרית-אטה ולאחר מכן בחדרה. הוא היה אחראי ורציני בכל מעשיו והצטיין במסירות ובנאמנות ביצוע כל משימה שקיבל על עצמו, גם בחיים האזרחיים וגם בשירות הצבאי. הוא הצטיין בעיקר בקשר-עבורה ובכישרונו ארגוני מעולה ועל כל אלה היה חברותי ואהב לעזרה זולת, ישר ובעל מצפון.

משה גויס לצה"ל במחצית ספטמבר 1948, לאחר שלחם בשורות ההגנה (ח"ש), וצורף לחיל הרגלים. לאחר ששסיים קורס טטלים קרבאים, שירת בתפקיד הדרכה וסיים את שירות-החויה בדרגת רב-סמל.

משה היה פעיל בחברה הבלתי כМОוקד ההשפעה בה והכל כינוו בחיבה, אגוזי". משה היה בן נאמן ומסור להוריו ולמשפחה, דואג לרعيיתו ירדנה, בת כפר יחזקאל שאוּתָה הכיר במלחמות העצמאויות ולילדיו. תמיד נרתם לסייע, אם לאביו לשם הקמת ביתם ואם ל迭ידים, יהודים וערבים כאחד, בכל משימה אחרת. הוא קבע את מקום מגוריו בקיבוץ מזור בשנת 1942 והתגורר שם עד יום-מוות. הוא נטל על עצמו את עבודות החשמל בקיבוץ וכן נשא בתפקידים חברתיים ומשמעותיים. בין השנים 1960-1963 שימש כמצור-המשק ולאחר מכן, במשך שנה, כמר挫-הבנייה בקיבוץ. הנגاة התנווה הטילה עליו לחזור לעבודה חינוכית והוא צורף לחבר בהנגاة הראשית והועמד בראש המטה להכנת "השומריה" הריבית, שהתקיימה במחצית 1966 ובתקופת זה פעל במלוא מרצו במשך שנה. לאחר שבו למזור נתקבש לתפקידים מכושרו בתחום החשמלאות ושובץ לעבודה במפעל ההידראולי של הקיבוץ, כמנהל-מכירות ואחר-כך כמנהל המפעל. היה חבר בוועדת הפועל של "הקיבוץ הארץ" וכיהן בתפקיד זה כמספר שנים (1965-1973). הוא נקרא תכופות לתפקידים של שירות מילואים ארוכות ובמסגרתן סיים קורס מפקדי פלוגות בחיל- הרגלים ולאחר קורס-הסבה לקציני חRam"ש, סיים קורס מפקדי-פלוגות שריוון ולאחר מכן קורס שריוון מתקדם. הוא שירת בחיל השריון בתפקיד מג"ד והוענקה לו דרגת סגן-אלוף. לדברי מפקדו, הצטיין משה בידע, במקצועות וזריזות, ביעילות וברגש אחידות יוצאים מן הכלל. הוא השתף בכל מלחמות-ישראל בתפקיד-פיקוד שונים והוננקו לו אותן המלחמות שהשתתף בהן. במלחמת יום הכיפורים עמד משה כלי ימי הלחימה על-כך שגדודו ישולב במערכת ההתקפה על האויב. ואכן הגדור השתתף, תחת פיקודו בטיהור חאנ-ארנבה וכיבוש אום-בוטנה. וחל"מ הפיקוד שבו היה משה ספג פגיעה ישירה ומשה נפגע ומת מפצעיו. הוא הובא למנוחה-עלומים בכית-העלמין האזרחי של מזור. השair אחריו אישר אישה חמישה ילדים והוריהם. על להזימתו במערכה זו העניק לו הרמטכ"ל צל"ש על "שנתן דוגמה אישית לפקודיו באמצעות לב וברצון-הלהימה".

במכתב תנומם למשפחה השcolaה כתוב אחד ממפקדיו: "הרשו אותנו אצל משה המשירות והרצון לחת את כל יכולתו וכן מסירותו הרבה והתלהבותו בכל ביצוע, מעל הכל - החברות העמוקה והמקיפה. הוא שאף תמיד לשЛОמות, תוך דאגה רבה וטיפול בכל אחד מפקודיו וקיים יחס-חברות עם המפקדים. תמיד באו אליו חיליו, שתחו את בקשותיהם ובעוותיהם ותמיד מצאו אוזן קשבת"; אחד מפקדיו כתוב: "הוא אהב את צה"ל והקדיש זמן רב למציאת פתרונות מכניים לביעות הטכניות של השריון, תוך מודעות למבנה המיחודה של חRam"ש".

משפחהו הוציאה לאור חוברת לזכרו וכן הוקדש פרק לזכרו בחוברת שקיובצו הוציא לאור לזכר בניו שנפלו במערכה. בחברות הללו כונסו דברי חברים, חילאים ומפקדים, על דמותו של משה וכן מכתבים מפרי-עטו. באחד מהם כתוב: "ירדנה, הי' חזקה. הרשיתי לעצמי לכתוב לך קצת בחופשיות, מתוך תקווה שגilio-לב רק יחזק אותך ובכך אדע שאני חופשי להתפנות בשלב זה למשימות שיטלו עלי... לכיב בראש זקור".

משה אגוזי

משה, בן יהודית וברוך, נולד בד' בניסן תרפ"ח (25-3-28).

בחדרה. למד בחדרה, בקיבוץ מזור וסיים את הטכניון בחיפה.

הוא היה תלמיד טוב, שידע למזג את הלימודים עם פעילותו

בתחום ההגשמה וההדרכה. היה חבר בתנועת ה"שומר הצעיר"

וברבות הימים הדריך בKEN בקרית אתה ולאחר מכן בחדרה. הוא

היה אחראי ורציני בכל מעשיו והצטיין במסירות ובנאמנות

בביצוע כל משימה שקיבל על עצמו, גם בחיים האזרחיים וגם

בשירות הצבאי. הוא הצטיין בעיקר בקשר לעבודה ובכשרונו

איגוני מעולה ועל כל אלה היה חברותי ואהב לעוזר לזרות,

ישר ובעל מצפון.

משה גויס לצה"ל במחצית ספטמבר 1948, לאחר שלחם בשורות

ההגנה (ח"ש), וצורף לחיל הרגלים. לאחר שסיים קורס

סמלים קרבאים, שירת בתפקידיו הדרכה וסיים את שירות החובה

בדרגת רב - סמל.

משה היה פעיל בחברה, התבלט כМОקד ההשפעה בה וכונה

בחיבתה "אגוזי". משה היה בן נאמן ומסור להורי ולמשפחה,

משה אגוזי

דו-ag לרעיה ירדנה, בת כפר יחזקאל שאוותה הכיר במלחמות העצמאות ולילדיו. תמיד נרתם לסייע, אם לאביו לשם הקמת ביתם ואם לדיידים, יהודים וערבים כאחד, בכל משימה אחרת. הוא קבע את מקום מגוריו בקיבוץ מזרע בשנת 1942 והתגורר שם עד יום מותו. הוא נטל על עצמו את עבודות החשמל בקיבוץ וכן נשא בתפקידים חברתיים ומקצועיים. בין השנים 1960-1963 שימש כמזכיר המשק ולאחר מכן, במשך שנה, כמרכז הבניין בקיבוץ. הנהגת התנועה הטילה עליו לחזור לעובדה חינוכית והוא צורף לחבר בהנהגה הראשית והועמד בראש המטה להכנת ה"שומריה" הרביעית, שהתקיימה במחצית 1966 ובתפקיד זה פעל במלוא מרצו במשך שנה. לאחר שבו למזרע נתקבש לתרום מכושרו בתחום החשמלאות ושובץ לעובדה במפעל ההידראולי של הקיבוץ, כמנהל מכירות ואח"כ כמנהל המפעל. היה חבר בוועד הפועל של ה"קיבוץ הארץ" וכייחן בתפקיד זה כשמונה שנים (1965-1973). הוא נקרא תכופות לתקופות של שירות מילואים ארוכות ובמסגרתן סיים קורס

משה אגוזי

מפקדי פלוגות בחיל-הרגלים ולאחר קורס הסבה לקציני חרמ"ש, סיים קורס מפקדי פלוגות שריון ולאחר מכן מכך קורס שריון מתקדם. הוא שירות בחיל השריון בתפקיד מג"ד והוענקה לו דרגת סגן - אלוף. לדבריו מפקדו, הצעיר משא בידע, בטיסירות ובזריזות, ביעילות וברגש אחריות יוצאים מן הכלל. הוא השתתף בכל מלחמות ישראל בתפקיד פיקוד שונים והוענקו לו אותות המלחמות, שהשתתף בהן. במלחמת יום הכיפורים עמד משה במשך כל ימי הלחימה על-כך שגדוזו ישולב במערכת ההתקפה על האויב. ואכן הגדור השתתף תחת פיקודו, בטיהור חאן ארנבה וכיבוש אום בוטנה. ביום כ"ג בתשרי תשל"ד (19.10.1973) נערך הגדור לבלימת התקפת נגד של הסורים באזור אום בוטנה. זהל"ם הפיקוד, שבו היה משה, ספג פגיעה ישירה ומשה נפגע ומת מפצעיו. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין האזרחי של מזורע. השair אחורי אישת וחמשה ילדים והוריהם. על חיימתו במערכה זו העניק לו הרמטכ"ל צל"ש על "שנתן דוגמה אישית לפקודיו באמצעות לב

משה אגוזי

וברצון הלחימה".

במכתב תנחומים למשפחה השכלה כתוב מפקדו: "הרשימו
אותי אצל משה המסירות והרצון לתת את כל יכולתו וכן
מסירותו הרבה והתלהבותו בכל ביצוע, ומעל הכל - החברות
העמוקה והמקיפה. הוא שאף תמיד לשלים, תוך דאגה רבה
וטיפול בכל אחד מפקודיו וקיים יחסם חברות עם המפקדים.

תמיד באו אליו חיליו, שטחו את בקשותיהם ובעיותיהם
ותמיד מצאו אוזן קשבת". אחד מפקודיו כתב: "הוא אהב את
זה"ל והקדיש זמן רב למציאת פתרונות מכניים לביעות
הטכניות של השירות, תוך מודעות למבנה המינוחד של יחידת
החרם"ש".

משפחהו הוציאה לאור חוברת לזכרו וכן הוקדש פרק לזכרו
בחוברת שקייבו הוצאה לאור לזכר בניו שנפלו במערכה.
בחברות הללו כונסו דברי חברים, חילאים ומפקדים, על
דמותו של משה וכן מכתבים מפרי עטו. אחד מהם כתב:
"ירדנה, היי חזקה. הרשית לעצמי לכתוב לך קצת בחופשיות,

יד לבנים - חדרה

משה אגוזי בן יהודית וברוך אגוזי

25/3/28
19/10/73

ד' בניסן תרפ"ח
כ"ג בתשרי תשל"ד

נולד ביום
נפל ביום